

на основних аспектах жіночої долі: коханні, шлюбі, народженні дитини, а головне – на їхній свободі.

Художньо вмотивованими та переконливими в романі є й інші жіночі образи, пов'язані тематично й структурно з образом головної героїні. Це історичний образ матері Докхе ончжу Ян Квіін, її доньки принцеси Чхонхе, імператриці Мйонсон і служниці принцеси (наїн) Поксун. У змалюванні цих образів романістка послуговується насамперед авторською характеристикою, внутрішніми монологами, екскурсами в минуле, абстрактними та психологічними портретами, снами (образ імператриці), діалогами, художніми деталями, пейзажними картинами, колористикою. Домінуючим тут є засіб психологізму, який підсилює відтворювану концепцію особистості.

Отже, представлена в романі «Остання принцеса Кореї» Квон Бйон типологія жіночих образів заснована на загальнолюдських, гуманістичних, морально-етичних і національних духовних цінностях Кореї межі ХХ-ХХІ століть. Це жінка, у якій гармонійно поєднуються зовнішня та внутрішня краса, свобода й незалежність, непохитний патріотизм.

Література

1. Биен Квон. Последняя принцесса Кореи: роман / пер. с кор. Г. Н. Ли. Санкт-Петербург : Гиперион. 2017. 352 с.

2. Ким Н. Н., Хохлова Е. А. Эволюция социального положения женщин в Корее от традиционного общества к современному. URL: <https://publications.hse.ru/articles/161706084>

ОСОБЛИВОСТІ ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ ЧИТАННЯ КНИГ ПРО РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКУ ВІЙНУ У ВІЙСЬКОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Легка Ярина

Інститут морально-психологічного забезпечення Національної академії
сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного

Важливим засобом у формуванні світогляду людини є художня література, зокрема твори про війну на Сході України. Адже саме в них порушено всі теми людського буття: братерства, любові, відданості, зради, кохання, обов'язку.

Твори про російсько-українську війну в Україні найактивніше досліджує Марина Рябченко та Ганна Скоріна. Остання склала список книг, який сьогодні налічує понад 600 позицій, та створила групу у фейсбуці «Книги_про_війну», де публікує новинки книг, відгуки читачів.

Саме Ганна Скоріна поділила книги за жанрово-родовими ознаками, авторами, на друковані та в електронному форматі. За жанрами ми можемо виокремити лірику й епос (прозу – оповідання, новели, романи; поезію (вірші, пісні), фотокниги, книги пам'яті й навіть комікси). Серед авторів не лише професійні письменники, а більша частина учасників бойових дій, які почали писати під час війни, також волонтери, капелани, журналісти, й навіть матері героїв видають книги.

Марина Рябченко, яка досліджує книги про АТО (ООС), виділяє такі особливості комбатантської прози: відсутність образу жертви, достовірність, емоційна включеність, інформаційна зброя.

Сьогодні дуже важливо популяризувати книги про російсько-українську війну, адже вони є і документом часу, із них ми можемо дізнатися про події, які відбувалися й відбуваються на Сході нашої держави, а для бійців саме вони виступають засобом реабілітації.

З метою популяризації читання начальник клубу у військовій частині повинен розробити свою комплексну програму, складниками якої є такі напрями: вивчення та врахування читацьких інтересів, уподобань; індивідуальна робота з військовослужбовцями; поповнення бібліотечного фонду; наочна популяризація читання в частині та ЗМІ; проведення масових заходів, встановлення партнерських стосунків з письменниками та закладами культури.

Крім цього, для популяризації літератури у військових частинах можна запропонувати низку форм та методів культурологічної роботи.

Під формами культурологічної роботи розуміють сформовану на практиці сукупність засобів і методів організації процесу соціокультурної діяльності, що передбачає залучення солдатів до процесу створення, освоєння, збереження й поширення цінностей культури. Найпоширенішими формами роботи є: книжкова виставка, зустріч з письменниками, бібліографічний огляд, електронна виставка, буктрейлер.

Книжкова виставка – наочний показ, спеціально підібраних та рекомендованих книг військовослужбовцям, для огляду й ознайомлення, який здійснюється з метою їх популяризації.

Зустріч з письменниками – одна з найкращих форм культурологічної роботи, де відбувається спілкування із самим письменником, військовослужбовці можуть поставити запитання, що має позитивний вплив на подальше сприйняття твору читачем.

Із швидким розвитком інформаційних технологій та розповсюдженням коронавірусної хвороби COVID-19 розвиваються нові форми та методи роботи, наприклад: електронна виставка та буктрейлер.

Електронна виставка – це захід, який не обмежений у часі та просторі, та реалізується за допомогою інтернет-ресурсів. Вона складається з текстової частини та графічної, аудіо- або відео зображень книг, які розкривають зміст виставки.

Буктрейлер – це короткий відеоролик (до 3-х хв.), в якому йдеться про книгу в довільній художній формі. Наприклад, ми можемо використовувати уривки з фільму «Позивний Бандерас», «Наші котики» або «Ворошиловград», для популяризації читання книг серед військовослужбовців.

Зауважимо, що важливо враховувати й методи культурологічної роботи – це прийоми та способи впливу на свідомість і поведінку військовослужбовців, розвиток їх духовності, творчого потенціалу засобами культури [1, с. 39].

Найчастіше в культурологічній роботі з творами художньої літератури АТО (ООС) використовують такі методи роботи: розповідь, бесіду, демонстрацію, ілюстрацію, театралізацію, інсценізацію. У своїй діяльності начальник клубу використовує також і педагогічні методи, виховні та психологічні.

Варто зазначити, що процес залучення військовослужбовців до читання книг про російсько-українську війну є довготривалим та вимагає чимало зусиль. Тому спочатку військовослужбовцям слід пропонувати художню літературу, щоб вони отримували задоволення від читання, розуміли, що відбувається у творі, після чого слід переходити до таких книг, як щоденник або хроніка.

Оскільки начальникові клубу слід поступово залучати військовослужбовців до читання книг про російсько-українську війну, то насамперед слід використовувати такі форми й методи роботи: різноманітні виставки, буктрейлери, проводити бібліографічні огляди літератури. Після цього можна провести зустріч із письменником, щоб посилити інтерес до прочитання тієї чи тієї книги, дати можливість поспілкуватися військовослужбовцям з автором твору. І насамкінець з появою стійкого інтересу до читання у військовослужбовців, слід проводити різноманітні читацькі конференції, диспути, літературні ігри, літературні вечори, обговорення книг тощо.

Література

1. Гузенко І. М. Організація та методика культурно-виховної та просвітницької роботи у Збройних Сил України: навчально-методичний посібник. Львів, 2010. С. 39.

2. Нагорна Н. Б. Бібліотечна абетка від А до Я: традиційні та інноваційні форми роботи. Суми, 2008. URL: <https://sodb.sumy.ua/img/metod/metod-porady/200806.pdf>

3. Ветеранська література. 2021. URL: <https://www.facebook.com/theukrainianpatriots/videos/708444926494999>